

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

86. De Martyrio S. Lamberti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

ratus cœnobij Corfendonckani multas SS. vitas complectens. Verùm calculus ille nulla authoritate, aut ratione probatur, & falsus ex adiunctis Regibus conuincitur; ambo enim ante annum 680. communi testimonio desierunt.

Sunt qui scribunt ab hac Begga tamquam institutrice, Begginas nomen suum habere, sed id parum, aut potius nihil probabilitatis habet, inquit Molanus in indiculo Sanctorum Belgij. Quam sententiam libenter semper fui amplexatus, & priuatim rationibus aliquando defendi: & pro ea libellum emisit Petrus Coens Secretarius tum Episcopi Antuerpiensis & eiusdem Ecclesiæ Canonicus, in quem statim multæ Apologiæ Beggam Begginarum fundatricem asserentes euolarunt. Habeo vetustum libellum in quo hæc verba: *anno 1107. multe mulieres contempto saeculo fecerunt congregationes, simul congregantes, & vocabantur Beggina.* Non ignoro Begginarum aduocatos ad similia respondere; ego hisce contentionibus non deserui, negotium tamquam proposito meo extraneum, in medio relinquens. Hoc solum assero, quidquid de institutione sit, Begginas rectè eam Patronam colere, quod viro orbata vitæ genus Begginarum statui simillimum duxerit.

DISSERTATIO LXXXVI.

De Martyrio S. Lamberti.

DE exilio S. Lamberti, de reductione dictum est dissertatione 43. nunc de eius Martyrio aliquid agendum. Dignissimus Antistes Sacerdotalibus gratijs ditatus, memor eius de quo S. Paulus Episcopus admonet: Tu verò vigila, in

Q q 2

omnibus

omnibus labora opus fac Euāgelistę, ministeriū tuū imple. Et illius : argue, obsecra, insta opportune, importune, in omni patientia & doctrina, Pipinum adulterij foedo crimini se immergentem omni conatu eripere laborat. Alijs Austrasię Francięque Episcopis Principi connuentibus & adulantibus, ipse constantior, Zelo Diui Ioannis Baptiste præcinctus, Ducem de illegitimo thoro non semel redarguit, durè increpat, eoque tandem animum inflectit vt pœnè ad pœnitentiã adductū ab Alpaide auertat. Hinc pellicis, hinc Dodonis Fratris ebulliunt furores; hinc cognatorum & affinium in S. Domini ignescunt odia. Illa, tanquam altera Herodias verita Pipinum exhortationibus & autoritate eius à se alienum redditum iri, Dodonem fratrem idem timentem ad Antistitis necem instigat. Ille concitatus, collectâ sceleratorum hominum turmâ, Virum Dei Leodij inuadit, in oratorio suo precantem indigna nece trucidat in vindictam & præmium sororię libidinis, non sine scitu assensuque Pipini. Sed quod Princ., Deus haud inultū sinebat, omnibus cędi cooperatis varijs interitibus intereuntibus: alijs vorticibus Mosę absorptis: alijs sibi inuicē cōgressis mutuo cōfectis vulnere: Dodone exeso à vermibus vētre sceleratum factum expiante. Pellici id infamię tributum, quod cū S. Martyris corpus omnibus exosculandum præberetur, si quando Pellex accederet, quasi turbine quodam impulsa repelleretur. Fusus hæc Chronicon Leodiense per Cheapiauilliū editū tomo 1. & Ioannes Roberti in vita S. Lamberti editâ anno 1633. vbi hæc omnia pulchrè & latè describit.

Qui Lamberti Martyrio viciniores floruerunt historici, occasionem parricidij subticuerunt, eò quod viuerent Pipinus, Carolus Martellus Alpaidis filius, eorundemque
agnati

agnati, quos adeo nefandi sceleris pudebat, cuius causæ & authores sine eorum infamia & indignatione non fuissent propalati. Posteriores omnes vulgarunt, & quidem principalem (nam duplex assignatur) eam quam modo recitauimus.

Quis annus eius Martyrij fuerit, non omnium eadem est scriptio. Sigebertus, Trithemius in compendio lib. 1. Molanus, Baronius & eius compendiator Spondanus, Haræus in Hist. Brabantica, Ribadeneira in vitis Sanctorum, Zacharias Lippeloo siue Cornelius Grafen in Epigraphe ad vitam S. Lamberti, Chronicon Francicum, Rosweyda, Bernar. Furmerius lib. 3. Frisiae cap. 6. statuunt annum 698. Ægidius Bucherius & ex eo Ioannes Roberti annum 696. quos secuti aliquando fuimus in tabulâ Chronologica de S. Willibrordo editâ anno 1626. Verùm postmodum, re melius perpensa malui positum 698. vel potius 699.

Argumentum est 1. quod Martyrium S. Antistitis incidit in initium Imperij Tiberij Absimari, quemadmodum tradunt Sigebertus, Urspergensis, Nicolaus Canonicus Leodiensis, qui floruit anno 1120. & particulatim vitam S. Lamberti describit, Placentius in Historia Episcoporum Leodiensium, Cheappiauillius in notis ad mortem S. Lamberti ex vetusto Authore. nec puto ab vlllo antiquo negari. Tiberius autem inuasit Imperium anno 699. mense Iulio, teste Onuphrio accurato temporum in Romanis Principibus calculatore, quem propterea in hac materiâ libenter amplectimur. Ab Onuphrio aut nihil aut perparum dissentiunt, qui aiunt anno 700. Tiberium inuasisse Imperium, vt Urspergensis; nam, præterquam quod alijs atque alijs diuersus inchoandi & finiendi annos sit modus, intelligi possunt de perfecta & stabili

lita inuafione quæ anno præcedenti fuerat inchoata: nam Regnum non inuaditur subito perfecte, nec statim firmatur.

2. Scribitur S. Lambertus passus sub Childeberto Francorum Rege. Ita Reinerus Canonicus Leodiensis qui ex professo acta S. Lamberti litteris mandauit & anno 1130. floruit. Idem habet Cheappiauillius ex quodam vetusto Codice Aureæ vallis. nec lego ab aliquo negari. Ast tradunt omnes veteres Scriptorum, imo & multi probæ notæ recentiores, vt Haræus, Chronicon Francicum, fasti Regum Angliæ impressi cum Malmesburiensi & alijs Historijs Anglicanis, (excepto vno & altero qui inchoant regnum eius anno 697) Childebertum non inchoasse regnum ante annum 698. Imo multi serius, anno 699. vel 700. nec vllus antiquiorum est, qui inchoat eius regnum anno 696. Non ergo passus est Lambertus anno 696. sed potius anno 698. vel 699. cui calculo multitudo Authorem suffragatur.

3. Legitur in vita S. Lamberti, S. Willibrordum nouiter creatum Episcopum, in nouo Episcopatu consilij egentem, Lambertum veteranum in occurrentibus difficultatibus aliquando consuluisse; quod verum esse existimo & rationi consentaneum est; non potuit ergo Lambertus effocisus anno 696. nam occubuit omnium sententia in Septembri, & Willibrordus Episcopus ordinatus est in Nouembri anno 696, si Lambertus fuisset occisus anno 696. fuisset mortuus antequam Willibrordus crearetur Episcopus; quomodo ergo Willibrordus nouiter creatus illum consuluerit aut consuluisse potuit? an viuis mortuum? Itaque melius meo iudicio statuitur Martyrio perfunctus Lambertus anno 698. vel 699. tum S. Willibrordus Romæ Episcopus redux anno 696. ant 697. potuit

cum

cum eo conuersari & consultare.

Quod igitur in tabula nostra Chronographica fixerim
Martyrium S. Lamberti anno 696. hinc retractatum volo.

DISSERTATIO LXXXVII.

De consecratione mirabili Episcopali Sancti
Huberti S. Willibrordi amici.

Adem die, imo eadem hora, qua S.
Lambertus pro Domino sanguinem
fudit, cælitus de eo certior redditur
Romæ Pontifex Sergius, & monetur
confestim consecrare in eius locum
S. Hubertum, qui deuotionis ergo
ad Romana limina peruenerat. Hi-
storiam protulimus dissertatione 60.

pro vteam edidit ex vetusto Authore Ioannes Roberti.
Nunc ex eodem Authore hæc addimus: *A Pontifice ergo
in Episcopum consecratur S. Hubertus. Cum ibidem missam celebra-
ret, apparuit ei B. Petrus Apostolus, tradens ei clauem quasi au-
ream, in manu gestandam in pote statem ligandi ac soluendi, & lu-
naticis furiosisque sanitatem conferendi. clavis autem ipsa vsq; hodie
seruatur in Ecclesia B. Petri Leodij. Dum autem exequia B. Lam-
berti agerentur, in Ecclesia B. Mariae Traiecti, audita est vox de-
super eadem hora, à summo Pontifice, Deo reuelante, eis prouisum
de condigno Pastore B. Lamberti Discipulo Huberto nomine. Accep-
ta autem licentia & benedictione à summo Pontifice, qui venerat pe-
regre, Prasul factus remeavit cum honore. A Roma autem urbe
cum baculo & Pontificalibus B. Lamberti rediens, secum ferens cla-
uem à B. Petro sibi traditam, à Clero & populo Traiectensi honori-
fice suscipitur, & in Cathedra Pontificali reuerenter inthroniza-
tur.*

Con-